

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Α'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 41

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΔΟΤΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομή ἑτησίᾳ καὶ προπληρωτὴ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμαὶ 12, διὰ τὰς Ἐπαρχίας δραχμαὶ 18 καὶ διὰ τὰ Ἐξωτερικὰν δραχμαὶ 20.

Ἀγγελίας καὶ ἀποκοιτίσαι καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα καὶ ἰδιαιτὶς συμφωνίᾳ

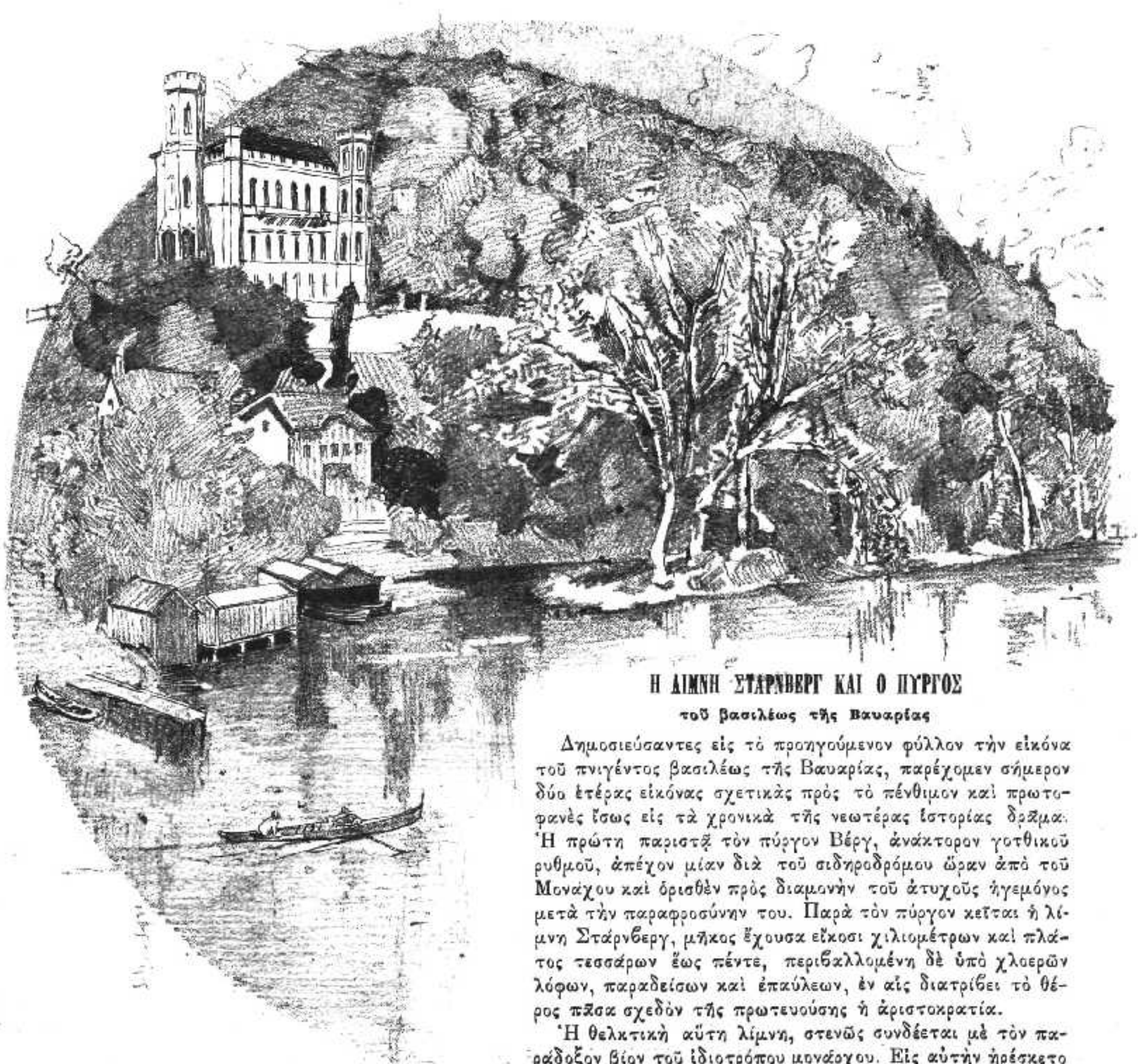
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 29 ΙΟΥΝΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

Η ΛΙΜΝΗ ΣΤΑΡΝΒΕΡΓ ΚΑΙ Ο ΠΥΡΓΟΣ

τοῦ βασιλέως τῆς Βαυαρίας

Δημοσιεύσαντες εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τὴν εἰκόνα τοῦ πνιγέντος βασιλέως τῆς Βαυαρίας, παρέχομεν σήμερον δύο ἑτέρας εἰκόνας σχετικὰς πρὸς τὸ πένθιμον καὶ πρωτοφανὲς ἔσως εἰς τὰ χρονικά τῆς νεωτέρας ἱστορίας δράμα. Ἡ πρώτη παριστᾷ τὸν πύργον Βέργ, ἀνάκτορον γοθικοῦ ρυθμοῦ, ἀπέχον μίαν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ὥραν ἀπὸ τοῦ Μονάχου καὶ ὀρισθὲν πρὸς διαμονὴν τοῦ ἀτυχοῦς ἡγεμόνος μετὰ τὴν παραφροσύνην του. Παρὰ τὸν πύργον κεῖται ἡ λίμνη Στάρνβεργ, μῆκος ἔχουσα εἴκοσι χιλιομέτρων καὶ πλάτος τεσσάρων ἕως πέντε, περιβαλλομένη δὲ ὑπὸ χλοερῶν λόφων, παραδείσων καὶ ἐπαύλεων, ἐν αἷς διατρίβει τὸ θέρος πᾶσα σχεδὸν τῆς πρωτευούσης ἡ ἀριστοκρατία.

Ἡ θελκτικὴ αὕτη λίμνη, στενῶς συνδέεται μὲ τὸν παράδοξον βίον τοῦ ἰδιοτρόπου μονάρχου. Εἰς αὐτὴν ἠρέσκετο

νὰ περιδιαβάζῃ ἐπιβαινὼν ἐλαφροῦ ἀκατίου. Διηγούνται ὅτι ἡμέραν τινὰ εἶχε συμπλωτῆρα νεκρὸν καλλίμορφον ἀοιδόν, ἣν ἐξετίμα διὰ τὴν τέχνην τῆς καὶ ἥτις ματαίως ἐπειράτο νὰ σαγηνεύσῃ αὐτὸν διὰ τῆς καλλυντικῆς τῆς. Βλέπουσα αὐτὸν ἀναίσθητον, τὴν ἠπειλῆσε ὅτι θὰ ἐπιπτεν εἰς τὴν λίμνην διὰ νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ ριφθῇ καὶ αὐτὸς καὶ νὰ τὴν σώσῃ. Καὶ ἐξετέλεσε τῷ ὄντι τὴν ἀπειλήν τῆς, ἀλλ' ὁ μισογύνῃς ἡγεμὼν ἀπεβιδάσθη ἀπαθὲς καὶ ἀτάραχος εἰς τὴν ὄχθην, ἀρκεσθεὶς μόνον νὰ στείλῃ τοὺς θεράποντάς του νὰ σώσωσι τὴν αοιδόν, ἥτις ὀλίγου δεῖν ἐπνίγετο.

Ἡ δευτέρα ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι εἰκὼν παριστᾷ τὸν ἱατρὸν Γουδδεν, ὅστις ἐξ ἀφροσιώσεως παρακολουθεῖ τὸν πάσχοντα ἡγεμόνα καὶ προσπαθεῖ νὰ σώσῃ αὐτὸν πεσόντα εἰς τὴν λίμνην συνεπνίγη. Ὁ Γουδδεν ἦτο ἔξοχος φρενολόγος, διευθυντὴς τοῦ σπυδαιστατοῦ τῶν ἐν Βαυαρίας φρενοκομείων, τὰ μέγιστα δὲ τιμώμενος ἐν τῇ πατρίδι του διὰ τὰς εὐρείας αὐτοῦ ἐπιστημονικὰς γνώσεις. Πεισθὼς ἐπὶ τὴν ἰδίαν ψυχικὴν δύναμιν δι' ἧς κατάρθου νὰ συγκρατῇ καὶ νὰ κατευαλῇ τὴν ἑξαψιν τῶν παρ' αὐτοῦ θεραπευμένων μανιακῶν, συνώδευε μόνος ἄνευ ἐτέρου τινὸς βοηθοῦ τὸν φρενοβλάστῃ ἡγεμόνα. Ἐνεκα δὲ τῆς ασφαλείας του ταύτης πεπειθήσεως καὶ τῆς φιλανθρωποῦ ἀφροσιώσεως εὗρε καὶ αὐτὸς, πρὸς μεγάλην τῆς ἐπιστήμης ζημίαν, οἰκτρὸν τέλος εἰς τὰ ὕδατα τῆς ἀπαισίου λίμνης.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Εἰς προσοχήν! — Αἱ θυσίαι τῶν γειτόνων μας. — Φονικοὶ στοιχειοθέται καὶ δημοσιογράφοι. — Μάχη μεγάλη περὶ μικρῶν. — Τὰ μεταλλεῖα τοῦ κ. Βιζυηνοῦ καὶ ἡ τιμωρία τῶν ἀμαρτωλῶν. — Νέον πολιτικὸν μέσον. — Ἡ εὐφωνία τῶν ἀρχαίων ἐπιγραφμάτων. — Ἡ σύνταξις τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

Ἄν καὶ τὸ τηλεβόλον εἰσέγχεσε καὶ τὸ βουλευτήριον ἐκλείσθη καὶ δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸν ὀρίζοντα σημεῖα ἐπικειμένων ἐκλογῶν, διατρέχουμε ὁμῶς ἐποχὴν κρίσιμον — τοῦλάχιστον κατὰ τὴν διαβεβαίωσιν τῶν ἐφημερίδων. Ὅλοι φωνάζουν: εἰς προσοχήν! καὶ καθεὶς ἀκούων ἐπαναλαμβάνει τὴν φράσιν, χωρὶς ἀκριβῶς νὰ γινώσκῃ εἰς τί συνίσταται ὁ ἐπαπειλὼν ἡμᾶς κίνδυνος. Γνωστὸν ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἡ Ὁρα δι' ἐνὸς περιπαλήτου ἀθροῦ τῆς ἐζήτησε θυσίας — φεῦ! τὰς ἐζήτησε ἄλλοτε εἰς ἐποχὴν ὅχι ἀπομακρυσμένην, ἀλλ' ἥτις φαίνεται σχεδὸν μυθικὴ σήμερον καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων λαλὼν πρὸς τὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῶν Ἀνακτόρων — ἀλλ' εἰς ποῖον βωμὸν θὰ τὰς προσφέρωμεν τὰς θυσίας αὐτάς, εἰς τὸν τοῦ Ἀρεῶς ἢ εἰς τὸν τῆς Ἐργάνης Ἀθηνᾶς καὶ τῆς Δήμητρος; Ἐν τούτοις τὴν φιλοτιμίαν θὰ μᾶς κεντήσῃ, αὐτὴ ἡ Τουρκία. Ὡς ν' ἀπῆντα εἰς τὸ ἄρθρον τῆς Ὁρας, ἡ ἀπάντησις τῆς Πύλης εἰς τὴν περὶ τῆς περιαγωγῆς — τῆς διαπομπεύσεως κατὰ τὸν κ. Δηλιγιάννην — τῶν αἰχμαλώτων τῆς Κούτρας διαμαρτύρησιν τοῦ κ. Δραγούμη λέγει σὺν τοῖς ἄλλοις ὅτι ἡ Πύλη ὑπέστη πολλὰς θυσίας χάριν τῆς Ἑλλάδος!

Ἐκτὸς ἂν ἐννοῇ τὴν θυσίαν τῶν τριῶν καὶ ἡμισείας χιλιάδων στρατιωτῶν καὶ τῶν τεθέντων ἐκτὸς μάχης κατὰ τὰς τελευταίας συμπλοκάς. Ἐμαθῇ σύμφωνοι τότε ὅτι αἱ θυσίαι τῆς ἦσαν πολὺ σοδαράι.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ θυσιῶν καὶ ἀπωλειῶν, εὐσυνειδήτως λέγομεν ὅτι πρέπει νὰ σταματήσῃ ἡ φονικὴ φιλοπατρία τῶν δημοσιογράφων, ἀρκουμένη εἰς τὸν μέχρι τοῦδε ἐξακριβωθέντα ἀριθμὸν τῶν φονευθέντων ἐχθρῶν καὶ μὴ θέλουσα νὰ τὸν ἐξογκώσῃ ἐπὶ πλέον. Ἐλέχθη ὅτι ἀπεβίω-

σεν ἐκ τῶν πληγῶν τοῦ ὁ ἐν Σμύρῃ νοσηλευόμενος ὑποστράτηγος Νετζίπ πασσᾶς. Ἀλλ' ἀγνοοῦμεν πῶς οἱ στοιχειοθέται καί ποιος ἐφημερίδος ἐν τῇ φιλοπατρίᾳ τῶν καὶ αὐτοὶ μετέβαλον τὸν Νετζίπ εἰς Ῥετζέπ καὶ οὕτως εὗρέθη φονευμένος καὶ ὁ ἀρχηγὸς ὀλοκλήρου τοῦ δεξιῦ κέρατος τοῦ παρὰ τὰ ἡμέτερα σύνορα τουρκικοῦ στρατοῦ. Αἱ αἰμοδιψεῖς ἐφημερίδες εἶνε ἱκαναὶ νὰ φονεύσωσι μὲ τὰ ὀλίγα δράκμια τοῦ μολύβδου τῶν στοιχείων μίζης τῶν σειρῶν τῶν περισσοτέρους ἐχθρούς, ἀφ' ὧσους φονεύουσι χιλιάδες βολῶν ἰσχυρὰ ὑπὸ εὐζώνων ῥιπτομένων. Πνευματώδης τις κατὰ τὴν τριετὴ Κρητικὴν ἐπανάστασιν ἔσχε τὸ θάρρος καὶ τὴν ὑπομονὴν ν' ἀθροίζῃ καθημερινῶς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἐκαστοτε ἐν ταῖς παρακρήμασιν ἀναφερομένων ὡς φονευθέντων ἐχθρῶν. Ἐκ τοῦ ὀλικοῦ ἀθροίσματος ἐξήγαγε ὅτι εἶχον φονευθῇ τόσαι μυριάδες Τούρκων, ὅσαι οὐδέποτε εἶχον πατήσῃ τὸ ἔδαφος τῆς νήσου ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Σαρακηνῶν ἕως σήμερον, ἐνῷ οἱ φονευθέντες ἐκ τῶν ἡμετέρων μόλις ἀνῆρχοντο εἰς ὀλίγας τινὰς δεκάδας! Ἐὰν διήρκει ὀλίγους μῆνας ἀκόμη ἡ ἐπανάστασις, οἱ συντάκται τῶν παρακρημάτων δὲν θ' ἄφινον ἵχνος ὀθωμανικῆς φυλῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἡ βλάβη τῶν νέων ἐφημερίδων ἐξακολουθεῖ γόνημος. Ἐξεδόθη ἡ Μικρὰ Ἐφημερίς σπεύσασα νὰ λάβῃ τὸ προνόμιον τοῦ τίτλου τῆς Μικρᾶς, Σμικρᾶς ἢ Μικροῦλας διὰ νὰ προλάβῃ ἄλλην Μικρὰν μέλλουσαν νὰ ἐκδοθῇ τὴν 1 Ἰουλίου. Ἡ ἀγέννητος Μικρὰ ἠναγκάσθη ν' ἀλλάξῃ τίτλον καὶ νὰ γείνη Νέα Μικρά, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς προκατελήφθη ὥστε τῶρα θ' ἀναγκασθῇ νὰ γείνη Μικροῦτσικη ἢ Πευγαῖα ἢ ὅ,τι ἄλλο.

Ἡ περὶ τίτλων περίεργος αὕτη διαμάχη διδὲι σαφῆς ἰδέαν περὶ τῶν διαστάσεων τῶν σκοπῶν τοῦ τύπου μας, ὅστις ὁμολογουμένως δὲν δύναται νὰ κυνηγῇ ὅτι ἀσχολεῖται περὶ τὰ μεγάλα.

Καὶ ἰδοὺ π. χ. μίξ εἰδησις ἀπὸ τὸν ἀγαθὸν Χρόνον Ἀθηναίων αὐτολεξεί:

Ἀνεχώρησε χθὲς ὁ ποιητὴς καὶ ὑφηγητὴς τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου κ. Γ. Βιζυηνὸς εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὁπόθεν θέλει μεταβῇ εἰς τὰ μεταλλεῖα του καὶ παραμείνῃ ἐκεῖ ἐπὶ τινὰ χρόνον.

Τὰ μεταλλεῖα τοῦ κ. Βιζυηνοῦ! . . . Ἀναμφιβόλως θὰ εἶνε μεταλλεῖα . . . ὁμοιοκαταληξίων.

Καὶ ἐκ τῶν θεατρικῶν τῆς Μικρᾶς Ἐφημερίδος:

ΦΑΛΗΡΟΝ. Δουκρητίας Βαρβογίας γ'. πράξεις. ο

Θεέμου! εἰς ποίας στρεβλώσεις ὑπόκεινται οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ μετὰ θάνατον!

Οἱ ὀλίγοι σιδηρόδρομοί μας λειτουργοῦσι θαυμασίως, ὁ τῆς Κορίνθου μάλιστα διηυκόλυνεν ὑπὲρ πάντα ἄλλον τὴν συγκοινωνίαν. . . μετὰ τοῦ βασιλείου τοῦ Πλοῦτωνος. Εἰς μίαν σύγκρουσιν αὐτοῦ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐφονεύθη ὁ μηχανικὸς του καὶ ἐπληρώθη βρέως ἑτερός τις.

Μίξ ἰδέα! ἂν κατωρθώναμεν νὰ πωλήσωμεν τοὺς σιδηροδρόμους μας αὐτοὺς ὅπως ἔχουσιν εἰς τοὺς γείτονάς μας Τούρκους; . . Εἶνε καὶ αὐτὸ πολέμικον μέσον ἐξοντώσεως δραστηκώτερον παντὸς ἄλλου. Ἄς μελετήσῃ τὸ ζήτημα τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἀπήχησις τοῦ εἰς Θεσσαλίαν ταξιδίου τῶν βασιλέων.

Οἱ Ἀρισσαῖοι στήσαντες ἀψίδας ἐθεώρησαν καλὸν νὰ ἐκφράσωσι τὰ αἰσθήματά των πρὸς τὸ βασιλικὸν ζεύγος εἰς ἀρχαίαν γλῶσσαν. Τὸ πρὸς τὴν βασίλισσαν ἐπίγραμμα εἶχεν ὥς ἐξῆς:

Ἀρισσαῖος ἄνασσας ἦν ποτιδέρχεται λαὸς
γηθόσυνος κῆρ χάρι' οὐ μιν ὁμοῖον ἔλεν.